

Bratia a sestry,

na bohoslužbách cez týždeň sme čítali text o stvorení človeka, ako je napísaný v 1. kapitole 1. knihy Mojžišovej. Dnes sme počuli tiež o stvorení človeka, ale už sme v 2. kapitole, kde sa nachádza tzv. Druhá správa o stvorení.

Rovnosť

V prvej správe o stvorení sa píše, že Boh stvoril človeka-človeka muža; človeka ženu. Muž nebol prvý. Žena nebola prvá. Obaja sú si rovní. Druhá správa zvädza nás mužov k tomu, aby sme sa nad ženami povyšovali. Muž bol stvorený ako prvý! Ale to, že bol stvorený z prachu už akoby zabudneme spomenúť. Pritom to vedie k pokore. Človek je prach a do prachu sa navráti. Vypovedá to o našich limitách.

Druhá správa o stvorení človeka nechce vyzdvihovať jedno pohlavie na účet druhého. Vidíme, aká je rovnosť nás ľudí pred Bohom. Je to rovnosť v rozdielnosti. Rovnosť nie je rovnakosť. Dejiny sú plné príkladov, keď sa ľudia usilovali o rovnakosť. Nedosiahli rovnosť, ale skôr jej opak. Rovnakosť nachádzame v totalitných režimoch – jeden vodca, jedna rasa, jedna strana, jedna uniforma, atď.

Rovnosť je znakom demokracie. Takí, akí sme, mladí, starí; chorí, zdraví; chudí, tuční; bieli, čierni; chudobní, bohatí; máme nad sebou jedného Boha. Na svete existuje päť hlavných náboženstiev. Tie sa delia do rôznych prúdov. Reformovaná cirkev je súčasťou kresťanského náboženstva. Koľko ešte iných cirkví poznáme! A koľko je ešte takých cirkví, ktoré existujú, ale sme o nich nikdy nepočuli.

Pestrosť môže zvädzať k zlému. V r. 2011 vyhaslo v Nórsku kvôli teroristickému útoku jedného muža mnoho životov. Anders Breivik sa hrdo hlási ku kresťanskej viere. Po tomto hroznom čine už nikto nemohol tvrdiť, že to iba moslimovia páchajú teroristické útoky. Sme rozdielni v mnohých ohľadoch: pohlavie, rasa, národnosť, náboženská príslušnosť... To, že sme odlišní, nie je zlé. Zlé je to, keď niekto nerešpektuje druhého a chce ho prerobiť na svoj obraz. Človek nebol stvorený na ľudský, ale na Boží obraz. Apoštol Pavol napísal: „*Slabého vo viere sa ujímajte, (a) nie, aby ste posudzovali jeho zmysľanie. Jeden verí, že môže všetko jesť; slabý je len zeleninu. Kto je (všetko), nech nepohrda tým, kto neje (všetko), a kto neje (všetko), nech nesúdi toho, čo (všetko) je. Ved' Boh ho prijal. Kto si ty, že súdiš cudzieho sluhu? On svojmu Pánovi stojí, alebo padá. Ale bude stáť, lebo Pán má moc udržať ho. Niektorí súdi, že jeden deň je viac ako druhý; iní zas súdi, že všetky dni (sú rovnaké). Len nech je každý úplne presvedčený o svojom.*“ (14, 1-5) Už prví kresťania sa museli vyrovnávať s tým, čo ich odlišuje, aby mohli tvoriť jednotu. Bola to jednota v rôznosti. Nebola to uniformita. Aj my, kresťania 21. storočia,

sme na tom rovnako. Svoje si musíme držať a druhých, ktorí nesiahajú na našu slobodu, rešpektovať.

Ešte si všimnime v čom spočívala rovnakosť Adama a Evy. Obaja boli nahí. Toto je naše postavenie pred Božou tvárou. Máme prázdny ruky. Nemáme nič, čo by sme mohli Bohu ponúknuť za Jeho nekonečnú lásku.

Spoločenstvo

To, čo bolo jedinečné vo vzťahu Adama, Evy a Boha, bolo vzájomné spoločenstvo. Eva síce bola stvorená ako druhá a z Adamovho rebra, ale znamená to, že by bola druhoradá alebo menejcenná? Prečo práve rebro? Nebol to mozog! Nebola to noha! Muž nemá žene rozkazovať. Muž nemá po žene šliapať. Muž má byť svojej žene oporou. Žena má byť oporou svojmu mužovi. Majú stáť bok po boku a spoločne zápasit' s tým, čo prichádza.

Niektorí kresťania sú toho názoru, že žena by nemala v cirkevnom zbore zastávať funkciu kurátorky alebo presbyterky. V niektorých cirkvách nemôže byť žena farárka. V jednej konkrétnej cirkvi dokonca nemôže žena ani pred zborom verejne nič povedať. Odvolávajú sa pritom na texty z Nového zákona. Napr. v 1. liste Timotejovi v 2. kapitole je napísané: „*Nedovoľujem však žene vyučovať alebo panovať nad mužom, ale aby sa ticho správala.*“ (2, 12) Autor týchto slov sa odvoláva aj na dnešný starozákonný oddiel. Máme tomu rozumieť tak, že to treba doslova aplikovať aj na nás, na náš zbor? Je Biblia bremeno, ktoré nás obmedzuje? Nie, Boh nás chce viesť. Božie slovo nás oslobodzuje a nezväzuje. Veríme, že Božie slovo je obsiahnuté v Biblii. Uctieваме Boha, a nie jednu knihu! Novozákonné texty vznikli v konkrétnom čase a do konkrétnej situácie.

V súčasnosti sa veľa hovorí o emancipácii, o rovnakých právach pre ženy aj pre mužov. Čo to znamená? Aj tu si nesmieme zamieňať rovnosť s rovnakosťou. Keď sa na fare v Sečovciach urobil v prednom dvore chodník, bola zvolaná brigáda. Bolo potrebné odpratať ťažké kamene. Na zborovú brigádu prišlo viac žien ako mužov a aj ony priložili ruku k dielu. Tým zahanbili všetkých mužov, ktorí mohli prísť a neprišli. Spoločným úsilím sme vykonali veľa práce, ale keby prišlo viac mužov, bolo by to urobené rýchlejšie a boli by sme menej unavení.

Bratia a sestry, pred Božou tvárou sú si všetci ľudia rovní. Boh je darca života a On má aj posledné a rozhodujúce slovo. Chváľme Boha na bohoslužbách. Chváľme Ho každý deň, a to tak, že budeme využívať dary, ktoré nám dal a budeme v tomto svete žiť na Božiu slávu. Usilujme sa o rovnosť a nie o rovnakosť. Amen.

Vyslanie: Jk 2, 1

Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účastenstvo Ducha Svätého so všetkými vami. Amen.